

Τ Α Δ Α Τ Ρ Ι Κ Α ΤΗΣ ΣΙΜΟΙΡΑΣ

Ραδιοφωνική σκηνή του κ.Ε.Εύσταθιάδη.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α :

1) ΣΙΜΟΙΡΑ 60 ἐτῶν

2) ΚΟΣΜΑΣ ἄντρα σ'της, 65 ἐτῶν.

3) ΓΙΑΤΡΟΣ 25 ἐτῶν (βοηθός γιατροῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ)

Σ Κ Η Ν Η Ιη

ΣΙΜ. (μόνη) Ὅφ.. ν'ἄοιλεῖ ἐμέν. Τά χρόνια μ'ἐξῆντα, τά μαλλία μ'χιόνα. Ἐρθα κι'ἐγέρασα καί νιά παιδία νιά σκυλία. Ἄρ.. ἴναι ἄντραν ἔχω. Ἄχ.. ἄχ.. κέσκεμ' μ'εἶχ' ἄτον. Μουτσουρούμ κι'ἀνευλό ετος, ἀχμάξ' καί τεβενελής, φοβετσέας ἄμον καρή. Ἄχ.. ἄχ.. ὁ θεόν πῶς κι'ἐπλασεν ἐμέν ἄγουρον. Ἐ.. μάρσα παλεέσα Σιμοίρα, ἐθαρεῖς ἐκεῖνε πᾶ κ'εἶμαι. Ὅι... τό ποδάρι μ', οὔι... τά μέσα μ χριστέ μ' καί Παναγία μ', ἀέτο'νά ἐκουτῶθα κι'ἐπέμνα σό κρεββάτ Κι'ὄλα νέισα, ἀοῦτα τά μεδέντια μ'πολλά ἐξέγγαν τήν φύ μ'. Ἄχ.. ἄχ.. ἄνθρωπον ἄμον ντό γερά καί ὄλια τά τέρτια εὔριν' ἄτον. Ἄχ.. ἄχ.. ντ' ἄγνον ἐν ὄμταν κι'ἐγς σά γεράτια παιδία καί νυφᾶδες. Γιά τέρ' ἐσύ.. Ἐγώ καί τά τέσσερα τουβάρια. Τ' ἄφτιμένον ἠ καντῆλα μ'μαναχόμ καί ἠ Παναγία, νά λελεύ' ἄτεν, συντροφεῦνε με. ((ἀπότομα πονεῖ καί φωνάζει)) Οὔι.. οὔι, οὔι.. Μῶσε ἀοῖνον πόνος πᾶ ἴνεται. Ἄπό πέσ' ἀσὴν ἄφουξα μ'ἐρπαξε με. Θεέ μ'νά λελεύω σε, φύλαξον με ἀσό καιόν κι'ἀσά νανάμονον, καί δός με ἀγαθά πονόπα καί ἡμερους ἀγγέλτσ'. Ἄντας ἴμ ὁ Κοσμᾶς ἐργεφεν... ἀγιαράευτον. ((κτυπᾶ ἠ πόρτα)) Ἄχά... ἐρθεν. ((σέ δυνατό τόνο)) Ἄρ ἔλα, κοντόχρονε.

Σ Κ Η Ν Η 2α

ΓΙΑΤΡ. ((μπαίνει μέ τόν Κοσμᾶ)) Καλημέρα...

ΣΙΜ. Μῶ τὴν πλάση σ' αὐτοῦτος πὰ τσ' ἔν; Καλημέρα ρίζα μ'. ((στὸν ἑ-
αυτὸ της)) * Ἄσπρα φορεμένος, κὸκκινα σταυρά σ' ὠμία τ'...

ΚΟΣΜ. * Ἐξέτσ' ντό Σιμοίρα; Τ' Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τ' αὐτεκίνητον ἔρθεν.
Ἐπαρακάλισσα αὐτοῦτον, νὰ ἔρται ἐλέφε ἀδανά, ἀσὸ κι' ἐπόρνες
ἑοῦ νὰ πορπατεῖς. Διατρός ἐν τεμιάκ', διατρός... ἔγροτίζεις;...

ΣΙΜ. ((στὸν ἑαυτὸ της)) Τέρ' ἐσὺ τὸν γουρζουλδσπαχτον, πῶς ἔγγεν
τὸν διατρὸν σὸ σπίτ'. Ἀτώρα πῶς θὰ ἐφτάγω; .ντ' ἄγνα θὰ ἐξετά
ζ' με; .. ((στὸν Κοσμᾶ)) Δὸς τὸν ἀρίφ' σιαμνίν, ἐγὼ ποδάρ' κι' ἔχω

ΚΟΣΜ. Καλόν. Ὅρῖστε κ. διατέ, κἀθνα. ((τὸν δίνει καρέκλα))

ΓΙΑΤΡ. * Ἄα... εὐχαριστῶ. Λοιπὸν γιὰ πέστε μου τώρα γιαγιά, τί ἔχετε;

ΣΙΜ. * Ἄχ... ρίζα μ' καί ντό δέν ἔχω. ((στὸν Κοσμᾶ)) Ἐσέν λέγω, δέβα
δξωκά. Σὸ τοῦκ' ἀπάν ἔχω τό φαίν, τέρεν ἐέντον κι' ἐπαρ' το κἀ

ΚΟΣΜ. * Ὅλαν μὴ στεναχωρεῖσαι μαναχόν. Καλόν ἀτώρα πάω. Ἐοῦ πέ
τὸν διατρὸν πού πονεῖς καί μὴ φογᾶσαι. Ναί ἐγὼ ἄς πάγω, ἐκεῖ
ὄθεν εἶπες με. ((λίγοπροχωρεῖ, ἐπιστρέφει πάλιν στὸν γιατρό))
Διατρε λελεύω σε ὀρᾶσον τὴν κἀνεις καί πονεῖ, αὐτέ εἶναι καί
ὀλίγον πὰ φουφοῦτσα.

ΓΙΑΤΡ. Μὴ στεναχωριέστε μὴ στεναχωριέστε κ. Κοσμᾶ.

ΣΙΜ. Τοῦκ' σοῖ ἰλέμε, ἀμέ δέβα. ((ὁ Κοσμᾶς βγαίνει))

Σ Κ Η Ν Η ζη

ΓΙΑΤΡ. Λοιπὸν γιαγιά, ἐμεῖς μπορούμε νὰ σᾶς φανοῦμε χρήσιμοι γιὰ
ἐλαφρὰ παθήματα. ((τὴ λέξι: παθήματα, ἀραιά -δυνατά-καθα-
ρά))

ΣΙΜ. ((παρεξηγεῖ τὴν λέξι: παθήματα)) Λελεύω σε διατρε, ἐγὼ πᾶθος
κι' ἔχω.

ΓΙΑΤΡ. Μὰ γιὰ στάσου κυρα-Σιμοίρα, δέν κατᾶλαβες φαίνεται. * Ἦθελα
νὰ πῶ δηλαδή πῶς γιὰ σοβαρές ἀσθένειες δέν μπορούμε, ἀλ-
λά πῶς νὰ σοῦ πῶ γιὰ κἀτι πού εἶναι ἐπάνω-πάνω, γιὰ κἀτι
ἐλαφρὰ.

- ΣΙΜ. "Α...έγροτζα. 'Ασά βαθέα κι' ασά βαρέα κι' ξέρτσ'.
- ΓΙΑΤΡ. 'Εν τῷ μεταξύ μπορῶ νά σᾶς δώσω καί μερικά φάρμακα.
((τονίζεσι τό:φάρμακα))
- ΣΙΜ/.((παρεξηγεῖ τό:φάρμακα)) " Αξον ἄς λέγω σε κ.διατρέ. "Ας ἐ-
γενέθα κιάν ἐγώ ἀπ'άτά ντό λές με τά φαρμάκια δέν ἔπα. Τήν
τογρίαν φογοῦμαι κάπ'φαρμακοῦμαι.
- ΓΙΑΤΡ. ((μέ λίγο θομό καί θτζι)) Μά γιά στάσου κυρά μου, τίς
σταγόνες πού δίνουμε δηλαδή π.χ. γιά τήν ἀνορεξία, φαρμα-
κῶνουμε δηλαδή τούς ἀνθρώπους; Δηλαδή τί.....
- ΣΙΜ. Χαπέρ'κι' ἔχω. Γιά τήν ἀνορεξίαν ἄν ἐρωτᾶς, ναί γιά τήν ἀνο-
ρεξίαν ἐμέν ἔρται με, πίο καλλίον εἶναι τό στιποζώμ' τοῖ λα-
χανοί. ((προσοχή στίς καταλήξεις τῶν λέξεων))
- ΓΙΑΤΡ. ((βγάζει ἀπό τήν τσάντα του ἕνα μπουκαλάκι)) **Τ**ό βλέπεις
αὐτό τό μπουκαλάκι;
- ΣΙΜ. "Ε..έλέπ'άτο. Κι' ἐπ'ένεῖ;
- ΓΙΑΤΡ. "Ἦταν σοῦ πονᾶν τ'αὐτιά μπορεῖς νά βάλλης ἀπ'αὐτό τό ὑ-
γρό καί στό ἕνα καί στό ἄλλο ἐπίσης. ((τονίζεσι τό:ἐπί-
σης))
- ΣΙΜ. ((στόν ἑαυτό της)) Νά πάς βάλτσ'άτο ἐσύ ὀπισ'ισ'σιῦλε.
((στό γιατρό)) 'Ατό πά γιά τήν ἀνορεξίαν τό λές;
- ΓΙΑΤΡ. ((πιάνει τό αὐτί της)) Δέν κατάλαβες. Μέ συγχωρεῖτε,
πού θά σᾶς πιάσω τό αὐτί. Φάρμακο γιά τό αὐτί. Νά γιά
τό αὐτί, κατάλαβες;
- ΣΙΜ. ((ξαφνιάζεται)) "Α..γιά τ'ώτιν...πέσι. 'Απ'άτό ἔχω, ἐπαί-
ρα ἄσόν Πομπάν. Εὐλόησεν'άτο κέλλα.
- ΓΙΑΤΡ. ((μέ ἀπορία)) "Εχεις φάρμακο γιά τ'αὐτιά;
- ΣΙΜ. "Εχω, κι' ἄσ'έσόν πά καλλίον εἶναι. 'Ελάδ'ἀπό πεντικιοῦ πουλία
- ΓΙΑΤΡ. ((χαμογελώντας)) Χά..χά..τότε ἐσύ τά ξέρεις ἀπό μένα ~~ε~~
καλλίτερα, τί ἐρχόμουμα σπίτι σου;
- ΣΙΜ. Τήν διάρριαν πά κόφτω, μέ τό χοσάφ'τοῖ κρανοί, καί πόσα
καί πόσα...
- ΓΙΑΤΡ. Χοσάφ; Τί θά πῆ χο-σάφ; ((τό:χοσάφ τό προφέρει μέ τῶ (σ)

.....λεπτό,σέ αντίθεση μέ τήν Σιμοίρα πού τό προφέρει χοντρά))

ΣΙΜ. ((μέ σιέψη)) Μῶσε..γιά στα̃..έλευνικά πά πώς λέγν'άτο,έξερνα.Κοοοοοο..νομπόσταν ναί.

ΓΙΑΤΡ/ "Α...νομπόστο θέλετε νά πῆτε.Αυτό μάλιστα.

ΣΙΜ. ((στόν έαυτό της)) Φᾶ πουσίντα άνάλιστα.Κι'άμ'έγώ ντό λέγω σε άδανά.

ΓΙΑΤΡ. Αυτό καί ό γιατρός τό συνιστᾶ.

ΣΙΜ. Κι'άρ'έγώ πά ρίζα μ'σήν πατρίδαν τή χωρή ό διατρόν έγώ ημουνα.

ΓΙΑΤΡ. ((σηιώνεται)) Λοιπόν...((τῆς έτοιμάζει λίγα χάπια))
'Εγώ τώρα θά σοῦ δώσω μερικά χάπια,αυτά φυσικά δίνει κι'ό 'Ερυθρός Σταυρός καί ᾶς φύγω.

ΣΙΜ. Θά φεύεις; "Αμαν για τή κοιλία σ'ίμ τόν πόνον δέν είπες με τίποτα...

ΓΙΑΤΡ. 'Εγώ άπό τά πολύ σοβαρά δέν ξέρω.

ΣΙΜ. ((στόν έαυτό της))Ζατί ᾶμον ντ'όμοιάζ'λαφρίνα είσαι.

ΓΙΑΤΡ. ((σέ συνέχεια άπό τά προηγούμενα του λόγια)) Καί,..δέν είμαι έξ'άλλου γιατρός,άλλά βοηθός γιατροῦ είς τήν ύπερρεσία του 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.

ΣΙΜ. ((στόν έαυτό της)) "Αρ ὅσον ντ'έπῆγα έγώ πά έγροῖξα πώς ναλπάντσ'είσαι.

ΓΙΑΤΡ. Λοιπόν πᾶρε τώρα αυτά.'Ορῖστε τᾶχω τυλιγμένα καί τάφήνω πάνω έδῶ.Γιά τόν κοιλόπονο πού είπατε πάντος προτιμοῦνται τά ζεστά..τά ζεστά.

ΣΙΜ. ((κατ'ίδίαν)) Ψῶς τό μάτια σ'άτό έγώ πά έξέρ'άτο.(στό γιατρο))Γιά τό κοιλόπομον έξέρτσ'τί κάνομε;Ζεσταίνομε δύο κεραμίδια.Τοῦλας-τοῦλας..πώς λέτ'άτα...

ΓΙΑΤΡ. Κατάλαβα ,τοῦβλα θέλετε νά Πῆτε.

ΣΙΜ. Νά ζῆς έσιάλωσες καί έγροικᾶς άσά τραβάγγελα μ'.

ΓΙΑΤΡ. Λοιπόν;

ΣΙΜ. ((στόν έαυτό της)) Νά τρώγς σε άλεπόν. ((στό γιατρό)) Καί.
άτά τά κεραμίδια κάθουμες κούκουβα.

ΓΙΑΤΡ. ((τήν διακόπτει)) Κού-κου-βα; Τί θά πῆ κούκουβα;

ΣΙΜ. Χαμελά, χαμελά καί βάλλομε τό Έναν στήν κοιλίαν έμου καί
κάθουμες στό άλλο άπάν κάμποσον καιρόν.

ΓΙΑΤΡ/ ((μέ θαυμασμό)) Τί λές γιαγιά; Αυτό είναι πολύ σπουδαίο,
αυτό λοιπόν έγώ δέν τώξερα.

ΣΙΜ. ((κατ'ίδίαν)) "Αρ νά είμαι καλά π'έμάτσασ'άτο.

Σ Κ Η Ν Η 4η

ΚΟΣΜ. ((βήχωντας μπαίνει)) "Ερθα Σιμοίρα.

ΓΙΑΤΡ. "Α..ήρθατε κ.Κοσμᾶ; Έγώ τελείωσα ἄς φύγω σιγά-σιγά.

ΚΟΣΜ. Τόγαίν'έντον έπαίρ'άτο κά.

ΣΙΜ. Έστᾶ-έστᾶ μ'άγληγορεῖς, κάθια θά φᾶμε.

ΓΙΑΤΡ/ "Οχι..όχι..θά φύγω εύχαριστῶ.

ΣΙΜ. Γιόνι-γιόνι!..δίατρε μίαν πά φᾶ σ'έμᾶς, έχομε έμορφο φαίν, τα-
νωμένον σιρβάν μέ τά δέσμα.

ΚΟΣΜ. Καί Έναν έμορφα πά έσκουντοϋλτσεν τ'εύλοημένον. ((τόν πα-
ρακινεῖ καί μέ άπαίτησιν)) Αυτό δέν έέντον κ.διατρέ, θά τρώ
με καί ύστερα θά πᾶς.

ΓΙΑΤΡ. Μά σᾶς εύχαριστῶ πολύ κ.Κοσμᾶ, δέν έχω δρεξι.

ΣΙΜ. Έμπορεῖ από τά ιδικά μας τά φαία νά μή τρώει άτός.

ΓΙΑΤΡ. "Οχι..όχι,..κάθε άλλο, αλλά μοῦ φαίνεται πολύ περίεργο,
έσεῖς οί πόμτιοι είσθε πολύ φολιξενοι. Μέχρι πού μέ τό
ζῶρι θέλετε νά καθίσετε στό τραπέζι ἄς τόν ξένο.

ΣΙΜ. Έ...δίατρε, τόν ξένον ντό φαίγς ζεμίαν κι'έν σό σπίτ'καί
π'ένεῖ μέ τοί πολλούς τό φαίν νόστιμον έν.

ΓΙΑΤΡ. Έτσι είναι. λοιπόν πηγαίνομε σιγά-σιγά. ((έτοιμάζεται))
Μάλιστα...α...α...

ΚΟΣΜ/ ((στήν Σιμοίρα ιδιαιτέρως)) Τά μεδέντια σ'πά έδειξες
άτον Σιμοίρα;

ΣΙΜ. Κι'άμ το; "Αρ άτό έπέμνευ νά δειξίς'άτον καί τά τᾶτσα-

.....λα μ'..

ΚΟΣΜ/ ((ἀπότομα)) 'Ασὸ λές χαπέρ' ἔγς;

ΓΙΑΤΡ. Λοιπόν ἀντίο σας κ. Κοσμᾶ καὶ κ. Σιμοίρα καὶ περαστικά σας.

ΣΙΜ. Σὸ καλὸν καὶ εὐχαριστοῦμε.

ΓΙΑΤΡ. Πᾶμε.

ΚΟΣΜ. ((τὸν ἐμποδίζει)) Λε λεύω σε δίατρε, γιὰ στάσου ὀλίγον.

ΓΙΑΤΡ. Τί θέλετε; κ. Κοσμᾶ;

ΚΟΣΜ. Τὰ μεδέντια της πᾶ γιὰ κοιτάζον σ' ἕναν σολούκ'.

ΣΙΜ. Τὸ ἔργον σου τέρεν δίατρε, ἐγὼ ἄλλο δέν ἔχω τίποτα.

ΓΙΑΤΡ. Δέν κατάλαβα. Τί νά κοιτάξω;

ΚΟΣΜ. "Ἐλα κ. Δίατρε, τὸ ποδάρ' ἀτσ' παστάν ἔχᾶθεν, χάλια εἶναι.

Δέν ἔχω τίποτα τὸ λέει μὴ τερεῖς.

ΓΙΑΤΡ. Τὸ πόδι της; Γιὰ νά δοῦμε τί ἔχει;

ΣΙΜ. ((στὸν Κοσμᾶ)) Ναμουσοῦζ' κ' ἂν διαβαίν' πλάν ὁ δίατρόν.

((στό γιατρό)) Κ. Δίατρε τίποτα δέν εἶναι ἀτός τὸ γαρ-
τεύει.

ΓΙΑΤΡ. Δέν πειράζει γιὰ κατεβᾶστε τὴν κάλτσα σας καὶ νά δοῦ-
με μιά στιγμή.

ΚΟΣΜ. Σ' ἕναν σολούκ'.

ΣΙΜ. Ρεζιλ' ἐκρέμφες με, ν' ἀοιλεῖ ἔσέν.

ΚΟΣΜ. ((γελαῖ)) Χά, χά.. ἐξέρτσ' τί εἶναι κ. δίατρε, ἐντρέπεται..
ἐντρέπεται..

ΓΙΑΤΡ. 'Επειδὴ θά δῶ τὸ πόδι της; 'Αλοῖμονο.....

ΣΙΜ. 'Αχά.. κ. δίατρε. κοιτάζον τὸ πόδι μου.

ΓΙΑΤΡ. Χμ..... ((πιάνει τὸ πόδι της))

ΣΙΜ. ((τὸν σπρώχνει)) "Οι... δι...

ΓΙΑΤΡ. Μὴ φοβᾶσαι ((τὸ ξαναπιάνει))

ΣΙΜ. ((δυναρᾶ)) "Οι... δι... λελεύω σε δίατρε πολλὰ μὴ σπύ-
γεις.

ΚΟΣΜ. "Οταν Σιμοίρα μ' εἶσαι εὐτύχολος, ποῖσον ὑπομονὴν.

ΣΙΜ. "Οφ.. ὄφ...

- ΓΙΑΤΡ. Κατάλαβα, μόνο στο πόδι της έχει; Άλλοῦ δέν έχει;
- ΣΙΜ. Άλλοῦ πουδέν πά δέν έχω.
- ΚΟΣΜ. Ψέμματα λέει. Ξέρτω κ. διατρέ φογῶται. Έχ και άλλοῦ.
- ΓΙΑΤΡ. Άλλοῦ ποῦ έχει;
- ΚΟΣΜ. Άφς..άφς..τ'άπανατ'γομάτων.
- ΣΙΜ. ((ἀπειλιτικά)) Τέ κανεῖτε, τσοῦρ'άτο, ρεζιλ'έκρέμφες με.
- ΓΙΑΤΡ. Λοιπόν αὐτά δέν εἶναι τίποτα, θά περάσουν, βγαίνουν παντοῦ δέν πειράζει.
- ΚΟΣΜ. Πρό πάντων σά παλαλά τά τόπια κές ντό πολλά ἐβγαῖνε.
Σιμοῖρα ντ'έφτας;
- ΣΙΜ. Έγώ θά δένω τό ποδάρι μ'και θά θένω ἀπάν'ξάν τ'έμόν τό δια-
τρικόν.
- ΓΙΑΤΡ. Μπά...για νά δῶ τί βάζετε ἐπάνω; Μιά στιγμή νά τό δῶ τί πρά-
γμα εἶναι; Συγγνώμην.
- ΣΙΜ. ((στόν ἑαυτό της)) Σή γνώμη σ'πά και σό ταπιέτ'ισ'πά λφίζ.
Οὔς νά κι'ἐπίασες τό ποδάρι μ'κ'ένεπᾶες. ~~ΚΟΣΜ.~~
- ΚΟΣΜ. Καλά τέρεν'άτο κ. διατρέ. Έέντον πόσα ἡμέρας ἀτό θέκ'ἀπάν'/
- ΓΙΑΤΡ. Τί εἶναι αὐτό.
- ΚΟΣΜ. Αὐτέ ἡ ἴδια τό ἔκανεν.
- ΓΙΑΤΡ. Τί και τί συστατικά έχει αὐτό γιαγιά;
- ΣΙΜ. Άσά σύστασια χαπέρ'κι'έχω. Τρία πράματα: κρομοδί καπούκ, ἐλάδ'
και σαπόν. Ολίγον σιόνην σαπόν βάλλω μέσα σό κρομίδ; στάζω
κι'όλίγον ἐλάδι ἀπές και βάλλ'άτο μέσα σό ζεστοπύρ:
Κάθεται όλίγον κι'ἐπ'έκει θεκ'άτο ἐκει πού θά θεκ'άτο, .
- ΚΟΣΜ. Κι'ἄρ ἀέτσ'πά ἔέντον τό μελεέμ' ντό λέγνε.
- ΓΙΑΤΡ. Τό βάζεις εἶπες μέσα σέ ζεστοπύρ;))
- ΣΙΜ. Ναί..ναί..ζεστοπύρ: ζεστόν σαχτάρ'.
- ΚΟΣΜ. Σέ ζεστόν σαχτάρι. ((τονίζει τό: σαχτάρι τό (ρί)))
- ΓΙΑΤΡ. Ά..κατάλαβα. Πύρ'ζεστό, ζε-στο-πύρ' ἑλληνική λέξη.
- ΚΟΣΜ. Έλπεται.
- ΓΙΑΤΡ/ Τέλος πάντων πολλά ξέρουν οί γριές. Λοιπόν ἀντίο γιαγιά.

ΣΙΜ. Σό καλόν καί εὐχαριστοῦμε.

ΓΙΑΤΡ. Βάλατε θερμόμετρο; Τί θερμοκρασία παρουσίασαν;

ΚΟΣΜ. Θερμόμετρον κι' εἶχαμε. "Αμαμ ἀέτο' μέ τό νοῦ μ' ἐγροικῶ πῶς ἀπόφ' ἐκάν ἐξήντα ζέστην θά εἶχεν.

ΓΙΑΤΡ. ((χαμογελώντας)) Κά..χά.. "Οχι,, ὄχι.. τόσο δέν εἶχε. Λοιπόν πᾶμε καί ἔτσι ὅπως εἶπαμε. Μήν τυχόν καί βάλλετε ἐπάνω πράγματα πού μπορεῖ νά φέρουν καί μόλυνσι.

ΚΟΣΜ. Καλά λές. Πᾶμε. ((βγαίνουν))

Σ Κ Η Ν Η 5η

ΣΙΜ. Ἐγώ ἀτός ντό λέει κι' ἀκούω. Σ' ἐμά τά κρομίδια, τά σαπόνια καί τ' ἐλάδια, σ' ἐμά τά διατρικᾶ τ' ἀτινέτερα κι' ἀλλάζω

Τ Ε Λ Ο Σ

Ε.ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ.

Σημ: ἠέκρῶσι κύριε Κοβῆ, κυρία Σιμοῖρα εἰς τό κείμενον τυπώθηκε ὡς ἑξῆς: κ. Κοβῆ, κ. Σιμοῖρα. Προσέγραψαι ὡς εἶναι ἔγραψεν κύριε ἀντὶ κ. ... κ.η.